

taje za vidjeti da li ćemo moći biti dovoljno ozbiljan partner. Vrijeme, ne treba zaboraviti, ide. 1981. osnovan je Centar za evropsko kulturno nasljeđe u Ravellu, Italija, a da je bilo kako je predlagao Jugoslavenski nacionalni komitet, takav bi centar bio osnovan u Jugoslaviji. Jedna slična inicijativa, također međunarodna, na temu kulturnog nasljeđa uspostavljena je 1983. godine u Avignonu u Francuskoj i čini se uspješno služi nacionalnom prestižu, vanezonskoj potrošnji Avignona i stručnoj sceni muzeja Francuske. Nedavna inicijativa austrijske pokrajine Štajerske da napravi u Grazu stručni punkt za sastajanje stručnjaka nekoliko susjednih zemalja također svjedoči o ispravnosti naših napora. Dakako, u međuvremenu, nastojali smo u Jugoslaviji pronaći mjesto s ambicijama da ugosti takav regularan oblik međunarodnog okupljanja, ali unatoč razgovorima i najavljenim mogućnostima nije bilo konkretnog rezultata. No, inicijativa je i dalje živa, a ovisit će donekle o razgovorima koji su najavljeni između predstavnika Evropskog savjeta i zainteresiranih sudionika s jugoslavenske strane.

Dio predložene strukture takvog međunarodnog punkta je bila tzv. muzeološka radionica, gdje bi se regularno sastajali značajni muzeolozi da rasprave i pretvore u publikaciju goruće teme suvremene muzeologije. Predviđajući da će u dugogodišnjoj inicijativi biti nekog uspjeha, ICOFOM (Međunarodni komitet za muzeologiju) stavio je taj stručni sadržaj u plan rada, ali ideja je, kako se moglo očekivati, našla drugog izvođača: u svibnju 1986. godine Muzeološka radionica održana je u Demokratskoj Republici Njemačkoj, na temu »Muzeologija, nauka ili samo praktična disciplina«.

Da li će se u nas naći dovoljno združenih snaga koje bi mogle iznijeti takav projekt, ostaje predmetom domišljanja, ali je izvjesno da bismo kao zemlja dobili kvalitetan i upotrebljiv stručni potencijal. Ostaje nam naravno utješan fatalizam po kojem sve te važne stvari rade drugi koji su valjda spremniji, pametniji, organiziraniji. . . Uostalom, bez složenih, mukotrpnih inicijativa se mnogo mirnije živi.

UNESCO-va konvencija o načinu zabrane i zaštite ilegalnog uvoza, izvoza i transporta kulturnih dobara

Marko Omčikus

Republički zavod za zaštitu spomenika kulture, Beograd

Primljeno: 10. 3. 1986.

Povodom članka Branke Šulc **Prvi kongres o muzeologiji u Grčkoj** koji je objavljen u »Informatički muzeološici« u rubrici »ICOM«, moram da vam saopštim da je u pomenutom članku izneta jenda netočnost. Na strani 34. u trećem stupcu, treći pasus, piše: »Uneskova Konvencija donesena već 1970. do sada je ratificirana samo u Grčkoj, Italiji, Cipru, Francuskoj i Turskoj«. Radi potpunije informisanosti podsećam da je Jugoslavija pomenutu Konvenciju ratifikovala 1973. godine (objavljena u »Službenom listu SFRJ« br. 50/73).

Koristim se ovom prilikom da preporučim knjigu Vladimira Brguljana »Međunarodni sistem zaštite kulturnih i prirodnih dobara«, Zagreb-Beograd, 1985. U knjizi su uz komentar objavljena sva međunarodna pravna akta i preporuke koje se odnose na zaštitu kulturnih i prirodnih dobara, a Jugoslavija ih je prihvatila ili ratifikovala.

Umesno je napomenuti da je Jugoslavija vrlo aktivna država članica na međunarodnim scenama i u načelu se priključuje svim pozitivnim nastojanjima svetske zajednice. Međutim, vrlo je spora u regulisanju unutarnje pravne materije. Logika nalaže da se posle ratifikacije na desetine saveznih, republičkih i pokrajinskih zakona, uredbi i propisa izmene u onim odredbama koje dolaze u koliziju sa Konvencijom. Međutim, postupak je veoma spor, a sistem do te mere ogroman da je za sada nesagledivo kada će se i kako uraditi te izmene.

Svima nam je poznato da je u ovakvom sistemu sa osam federalnih jedinica pokretanje izmena u zakonima sizifovski posao. Iskustvo pokazuje da su pravne službe pri muzejima i zaštitarskim ustanovama okupirane stalnim izradama internih normativnih akata, te im ostaje vrlo malo prostora i vremena da se dublje pozabave globalnim pitanjima zaštite i muzeologije sa aspekta zakonodavnih kolizija.

Čini nam se da bi ipak najbrži put bio da se na jugoslovenskom nivou formira radna grupa pravnikamu-

zeologa i zaštitara koja bi izanalizirala sve pravno-zakonodavne kolizije i pokrenula postupak izmena i dopuna u saveznom zakonodavstvu, a analogno saveznom i u republičkim i pokrajinskim zakonima.

Iz svega toga navedenog možemo konstatovati da se u pomenutom članku radi samo o formalnoj grešci.

Kalendar ICOM-ovih konferencija u 1986. godini

17—21. ožujka (marta), Baden-Baden, SR Njemačka

2. međunarodna konferencija o korištenju mikrokomputora za informacije, dokumentaciju i biblioteke Obratiti se: Deutsche Gesellschaft für Dokumentation e.V. (DGD), Westendstrasse 19, D-6000 Frankfurt a.M 1, Fed. Rep. of Germany

14—16. travnja (aprila), Oxford, Velika Britanija

Institute of Paper Conservation. Međunarodni sastanak na temu »Nove mogućnosti u konzervaciji papira«

Obratiti se: Alan Howell, TAC Conference Secretary, The Geological Society, Burlington House, Piccadilly, London W1V 0JU, UK

10—14. kolovoza (augusta), Adelaide, Australija

Godišnji sastanak Instituta za konzervaciju kulturnih dobara. Tema: Konzerviranje prošlosti za budućnost

Obratiti se: ICCM 86 Programme Committee. The State Conservation Centre of South Australia, 70 Kintore Ave, Adelaide 5000, Australia

1—4. rujna (septembra), Liverpool, Velika Britanija

Godišnji sastanak izvršnog odbora Međunarodnog kongresa pomorskih muzeja (ICMM)

Obratiti se: Willem F. J. Mörzer Bruyns, Nederlands Scheepvaart Museum, Kattenburgerplein 1, 1018 KK Amsterdam, Netherlands

14—18. rujna (septembra), Montreal, Kanada

43. konferencija i kongres Međunarodne unije za dokumentaciju (FID) na temu »Informacije, komunikacije i transfer tehnologije«

Obratiti se: Local Organizing Committee, 43rd FID Conference and